

Svet
Evropske unije

Bruselj, 25. junij 2022
(OR. fr, en)

10677/22

**Medinstitucionalna zadeva:
2021/0201(COD)**

**CLIMA 320
ENV 667
AGRI 289
FORETS 53
ONU 91
CODEC 1010**

DOPIS

Pošiljatelj: Predsedstvo

Prejemnik: Svet

Št. predh. dok.: 10330/1/22 REV 1

Št. dok. Kom.: 10857/21 - COM (2021) 554 final

Zadeva: Sveženj „Pripravljeni na 55“:

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o skladnosti, določitve ciljev držav članic za leto 2030 in zaveze skupnemu doseganju podnebne nevtralnosti do leta 2035 v sektorju rabe zemljišč, gozdarstva in kmetijstva ter Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda

– splošni pristop

I. UVOD

1. Komisija je 14. julija 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu v okviru svežnja „Pripravljeni na 55“ predložila Predlog uredbe o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o skladnosti, določitve ciljev držav članic za leto 2030 in zaveze skupnemu doseganju podnebne nevtralnosti do leta 2035 v sektorju rabe zemljišč, gozdarstva in kmetijstva ter Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda¹.
2. Glavni cilj predloga Komisije je okrepiti prispevek sektorja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (v nadaljnjem besedilu: LULUCF) k ambicioznejšim splošnim podnebnim ciljem EU za leto 2030, in sicer z določitvijo cilja odvzema neto toplogrednih plinov v višini 310 milijonov ton ekvivalenta CO₂ v sektorju LULUCF do leta 2030 na ravni EU, porazdeljenega med države članice v obliki zavezujočih nacionalnih ciljev.
3. V Evropskem parlamentu je odbor, ki mu je bila zadeva najprej dodeljena, Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane (ENVI). Za poročevalca je bil imenovan Ville Niinistö (Zeleni/EFA, FI). Norbert Lins (EPP, DE) je bil imenovan za poročevalca Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (AGRI), ki je pridružen odbor z deljeno pristojnostjo glede nekaterih določb. Odbor ENVI je poročilo o predlogu sprejel 16. maja 2022. Parlament je stališče o predlogu sprejel 8. junija 2022.
4. Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje dal 8. decembra 2021, Odbor regij pa na zasedanju od 27. do 29. aprila 2022.

¹ Dok. 10857/21 + ADD 1–4.

5. Svet za okolje je na sejah 20. decembra 2021² in 17. marca 2022³ opravil orientacijsko razpravo o petih predlogih svežnja „Pripravljeni na 55“ s področij v svoji pristojnosti, vključno s predlogom LULUCF.
6. Odbor stalnih predstavnikov (Coreper) je o predlogu razpravljajal 13. maja 2022 na podlagi dopisa predsedstva⁴, da bi pripravil smernice za nadaljnje delo.
7. Francosko predsedstvo je na ravni delovne skupine predlog nadalje obravnavalo na osmih sejah Delovne skupine za okolje. Delovna skupina je na zadnji seji 3. junija 2022 preučila tretjo revidirano različico kompromisnega besedila predsedstva⁵.
8. Coreper je kompromisno besedilo predsedstva preučil 15. junija 2022, nov kompromisni predlog z omejenimi prilagoditvami pa 22. junija 2022⁶, da bi Svet za okolje lahko razpravljajal o tej zadevi na seji 28. junija 2022.
9. Najnovejše kompromisno besedilo predsedstva, ki ustreza različici besedila, ki jo je 22. junija 2022 preučil Coreper, je v prilogi k temu dopisu.

² Dok. 14585/21.

³ Dok. 6668/2/22 REV 2.

⁴ Dok. 8733/22.

⁵ Dok. 7985/3/22 REV 3.

⁶ Dok. 9906/22 in 10330/1/22 REV 1.

II. GLAVNI ELEMENTI KOMPROMISNEGA BESEDILA PREDSEDSTVA

10. V primerjavi s predlogom Komisije predsedstvo v kompromisnem besedilu predlaga, da se splošni cilj Unije neto odvzemov v višini 310 milijonov ton ekvivalenta CO₂ v sektorju LULUCF v letu 2030, ki so ga delegacije široko podprle, ne spremeni. Kar zadeva nacionalne cilje, je v kompromisnem besedilu ohranjena tudi porazdelitev ciljev, kot jo predlaga Komisija. Da bi upoštevali pomisleke številnih delegacij glede medletnega nihanja, neločljivo povezanega s sektorjem LULUCF, in predvidljivosti ciljev, predsedstvo kljub temu predlaga večje spremembe v zvezi s postopkom zagotavljanja skladnosti, da bi državam članicam pomagali doseči njihove cilje, hkrati pa ohranili njihovo raven ambicioznosti. Med glavnimi predlogi kompromisnega besedila predsedstva so naslednje točke:

a) Predstavitev ciljev in linearne krivulje (člen 4, uvodni izjavi 5 in 6), tehnični popravek (člena 4 in 14, uvodni izjavi 13a in 13b)

- V kompromisnem besedilu je predlagan petletni proračun za neto emisije ali odvzeme v obdobju 2026–2030, ki nadomešča zavezujoče letne cilje za leta 2026 do 2029, hkrati pa ohranja obveznost doseganja nacionalnih ciljev za leto 2030. Predsedstvo meni, da je doseganje cilja za leto 2030 kot končnega cilja ob zaključku obdobja 2026–2030 na ravni vsake države članice bistveno za zagotovitev, da cilj zmanjšanja v višini 310 milijonov ton, ki je vsota nacionalnih ciljev za leto 2030, dosežemo skupaj. Predlaga se tudi, da se nacionalni cilji izrazijo relativno, da bi bili bolj predvidljivi in pregledni, s čimer ne bi več potrebovali tehničnih popravkov za nadzor ciljev držav članic.

- Predsedstvo ohranja določanje krivulje za obdobje 2026–2030 na podlagi podatkov za leta 2021, 2022 in 2023, kot je predlagala Komisija, saj meni, da ta predlog predstavlja najboljše ravnovesje med predvidljivostjo in uporabo najnovejših podatkov.

b) Upravljanje ciljev (člen 13c)

Veliko delegacij je imelo pomisleke glede mehanizma upravljanja ciljev iz člena 13c predloga Komisije. Predsedstvo je po razpravah o različnih možnostih v kompromisu predlagalo črtanje člena 13c za obdobje 2026–2030, brez ponovne uvedbe člena 9 uredbe o porazdelitvi prizadevanj, pri čemer je ugotovilo, da ta možnost ohranja pravno zavezujočo naravo ciljev LULUCF.

c) Splošne prilagodljivosti (člen 12(3))

Kompromisno besedilo predsedstva še naprej odpravlja možnost shranjevanja dobropisov LULUCF med obema obdobjema skladnosti (2021–2025 in 2026–2030), kot je predlagala Komisija. Predsedstvo meni, da je to določbo bistveno črtati, da se zagotovi okoljska celovitost, saj se je treba izogniti kopičenju dobropisov iz LULUCF ob koncu drugega obdobja, ki bi ogrozilo doseganje cilja zmanjšanja za 310 milijonov ton.

d) Dodatni mehanizem prilagodljivosti glede podnebnih vplivov in deleža organskih tal (člen 13b(6), uvodna izjava 12a)

Predsedstvo v odziv na zaskrbljenost več delegacij glede težav pri doseganju ciljev zaradi pojavov zunaj njihovega nadzora predlaga uvedbo dodatne prilagodljivosti v zvezi s podnebnimi vplivi in organskimi tlemi na podlagi objektivnih in merljivih meril in kazalnikov. Poleg tega morajo zadevne države članice za dostop do te prožnosti Komisiji predložiti dokaze, pridobljene po natančno opredeljeni metodologiji.

- e) Pogoji v zvezi z uporabo mehanizma prilagodljivosti glede rabe zemljišč (člen 13b, Priloga VII)
- Povečanje deleža presežka odvzemov neto toplogrednih plinov v obdobju 2021–2025, ki ga lahko Komisija upošteva pri ocenjevanju, ali je Unija dosegla cilj za leto 2030, z 20 % na 40 %;
 - samodejno aktiviranje prožnosti na podlagi jasnih vnaprej določenih meril;
 - odprava omejitve iz člena 13b(4), da se omogoči le kompenzacija ponorov, obračunanih kot emisije, glede na cilj države članice;
 - odprava pogojev v zvezi s predhodnim izčrpanjem prilagodljivosti iz člena 12(2) in člena 7(1) uredbe o porazdelitvi prizadevanj pred uporabo člena 13b;

Predsedstvo predlaga tudi, da se ohrani enaka porazdelitev največjega zneska prilagoditvenega mehanizma iz Priloge VII, da se zagotovi doseganje cilja Unije za zmanjšanje za 310 milijonov ton.

- f) Upoštevanje naravnih motenj (člen 10, člen 13b, uvodna izjava 9)

Predlaga se, da se ponovno vstavi člen 10 (ki je bil črtan v predlogu Komisije) za obdobje 2026–2030. Vendar država članica ob uporabi tega člena ne bo mogla uporabiti kompenzacije za naravne motnje iz člena 13b(5).

e) Okvir za obdobje po letu 2030 (člen 17, uvodna izjava 9a)

Velika večina delegacij je menila, da sta uvedba ciljev za obdobje po letu 2030 in vzpostavitev stebra AFOLU (kmetijstvo, gozdarstvo in druga raba zemljišč) v okviru te revizije uredbe preuranjeni. Predsedstvo zato predlaga, da se ta vprašanja vključijo v pregled iz člena 17. Komisija bi morala pri oceni izvedljivosti cilja skupnega doseganja podnebne nevtralnosti v Uniji do leta 2035 v sektorju AFOLU upoštevati tudi vplive starostne strukture gozdov, vključno z vplivi, povezanimi z okupacijo zemljišč ter vojnimi in povojnimi razmerami.

f) Spremljanje in poročanje (Priloga III)

Kompromisni predlog predsedstva upošteva kritike, ki so jih izrazile številne delegacije, in zagotavlja prožnost v zvezi z zahtevami glede spremljanja in poročanja, zlasti z določitvijo, da je sprejetje metodologije na ravni 3 od leta 2026 ter seznama zemljišč, ki jih je treba spremljati, neobvezno.

g) Bioenergija z zajemanjem in shranjevanjem ogljika (BECCS) (uvodna izjava 10a)

Ker je razvoj trajnostnih rešitev za odvzem ogljika pomemben za doseganje podnebne nevtralnosti do leta 2050, predsedstvo predlaga, da to vprašanje obravnava nova uvodna izjava, v kateri se omeni vloga tehnoloških rešitev, kot je bioenergija z zajemanjem in shranjevanjem ogljika.

III. STANJE

11. Med razpravo v Coreperju 22. junija je velika večina delegacij izrazila široko podporo najnovejšemu besedilu predsedstva. Nekatere delegacije so izrazile pridržke glede posameznih točk v besedilu.
12. Predsedstvo na podlagi dosedanjih razprav meni, da njegovo zadnje kompromisno besedilo vzpostavlja pravično ravnovesje med različnimi stališči delegacij. Meni, da ta kompromisni sveženj omogoča ravnovesje med zadostno prožnostjo, ki bo pomagala državam članicam doseči njihove cilje do leta 2030, in ohranjanjem okoljske celovitosti uredbe.

IV. ZAKLJUČEK

13. Glede na navedeno naj Svet za okolje odobri besedilo iz priloge k temu dopisu, da bi dosegli dogovor o splošnem pristopu, ki bo podlaga za prihodnja pogajanja z Evropskim parlamentom o predlogu Komisije v okviru rednega zakonodajnega postopka.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o skladnosti in določitve ciljev držav članic za leto 2030 ter Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –
ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁷,
ob upoštevanju mnenja Odbora regij⁸,
v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
ob upoštevanju naslednjega:

⁷ UL C [...], [...], str. [...].

⁸ UL C [...], [...], str. [...].

- (1) Pariški sporazum, sprejet decembra 2015 v skladu z Okvirno konvencijo Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), je začel veljati novembra 2016 (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum). Njegove pogodbenice so se dogovorile, da bodo dvig globalne povprečne temperature omejile na precej pod 2 °C glede na predindustrijske ravni in da bodo nadaljevale prizadevanja, da dvig temperature ne bi presegel 1,5 °C glede na predindustrijske ravni.
- (2) Spopadanje s podnebnimi in okoljskimi izzivi ter doseganje ciljev Pariškega sporazuma sta jedro sporočila o „evropskem zelenem dogovoru“, ki ga je Komisija sprejela 11. decembra 2019⁹. Nujnost in vrednost evropskega zelenega dogovora sta se zaradi zelo hudih posledic pandemije COVID-19 za zdravje in gospodarsko blaginjo državljanov Unije le še povečali.
- (3) Unija se je v posodobljeni nacionalno določeni obveznosti zmanjšanja, ki jo je 17. decembra 2020 predložila sekretariatu UNFCCC, zavezala, da bo do leta 2030 neto emisije toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu Unije zmanjšala za vsaj 55 % pod ravnmi iz leta 1990¹⁰.

⁹ COM(2019)640 final.

¹⁰ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf.

- (4) Unija je z Uredbo (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ cilj podnebne nevtralnosti v celotnem gospodarstvu do leta 2050 vključila v zakonodajo. Navedena uredba določa tudi zavezujočo zavezo Unije, da bo do leta 2030 neto emisije toplogrednih plinov (emisije, potem ko se odštejejo odvzemi) zmanjšala za vsaj 55 % pod ravnmi iz leta 1990. Pričakuje se, da bodo k doseganju navedenega cilja prispevali vsi gospodarski sektorji, vključno s sektorjem rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva. Prispevek neto odvzemov k podnebnemu cilju Unije za leto 2030 je omejen na 225 milijonov ton ekvivalenta CO₂. V okviru Uredbe (EU) 2021/1119 je Komisija v ustrezni izjavi potrdila, da namerava predlagati revizijo Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta¹² v skladu s ciljem povečati odvzem neto ogljika v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva na ravni nad 300 milijonov ton ekvivalenta CO₂ do leta 2030.
- (5) Za prispevek k doseganju ambicioznejšega cilja glede zmanjšanja neto emisij toplogrednih plinov, ki je bil z najmanj 40 % povečan na najmanj 55 % pod ravnmi iz leta 1990, bi bilo treba za vsako državo članico določiti zavezujoče cilje za povečanje odvzemov neto toplogrednih plinov v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v obdobju od leta 2026 do leta 2030, tako da bi bil cilj za celotno Unijo za leto 2030 neto odvzem v višini 310 milijonov ton ekvivalenta CO₂. Metodologija, uporabljena za določitev nacionalnih ciljev za leto 2030, bi morala upoštevati vrzel med ciljem Unije ter povprečnimi emisijami in odvzemi toplogrednih plinov v letih 2016, 2017 in 2018, ki jih je sporočila posamezna država članica ob predložitvi leta 2020, in odražati trenutno uspešnost sektorja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva pri blažitvi ter delež površine zemljišč, s katerimi se gospodarji, v Uniji, ki pripada posamezni državi članici, ob upoštevanju zmogljivosti zadevne države članice, da s praksami gospodarjenja z zemljišči ali spremembami rabe zemljišč, ki koristijo podnebnju in biotski raznovrstnosti, izboljša svojo uspešnost v sektorju.

¹¹ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

¹² Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1).

- (6) Zavezujoče ambicioznejše cilje glede neto emisij in odvzemov toplogrednih plinov bi bilo treba za vsako državo članico določiti z linearno krivuljo. Krivulja bi se morala začeti leta 2022 s povprečjem emisij toplogrednih plinov, ki jih je zadevna država članica sporočila v letih 2021, 2022 in 2023, ter končati leta 2030 s ciljno vrednostjo, določeno za zadevno državo članico. Da bi skupaj dosegli cilj Unije za leto 2030, pri čemer bi se upoštevala medletna nihanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva, je primerno za vsako državo članico določiti zavezo, da poleg nacionalnega cilja za leto 2030 doseže vsoto neto emisij in odvzemov toplogrednih plinov za obdobje 2026–2030 (v nadaljnjem besedilu: proračun za obdobje 2026–2030).
- (7) V sporočilu o krepitvi evropskih podnebnih ambicij do leta 2030 z dne 17. septembra 2020¹³ je opisana možnost združitve emisij toplogrednih plinov iz kmetijstva, ki niso emisije CO₂, z neto odvzemi v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva, s čimer bi nastal na novo urejen sektor zemljišč. S tako združitvijo se lahko spodbujajo sinergije med ukrepi za blažitev na zemljiščih ter omogočita bolj povezano oblikovanje in izvajanje politike na nacionalni ravni in ravni Unije. V ta namen bi bilo treba okrepiti obveznost držav članic, da predložijo celovite načrte za blažitev za sektor zemljišč.

¹³ COM(2020) 562 final.

- (8) Sektor zemljišč, ki zajema sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva ter kmetijski sektor brez CO₂, bi lahko do leta 2035 hitro in stroškovno učinkovito postal podnebno nevtralen ter bi nato ustvarjal več odvzemov kot emisij toplogrednih plinov. Skupna zaveza, katere cilj je leta 2035 doseči podnebno nevtralnost v sektorju zemljišč na ravni EU, lahko zagotovi potrebno gotovost pri načrtovanju za kratkoročno spodbujanje ukrepov za blažitev na zemljiščih, saj lahko traja več let, da taki ukrepi prinesejo zelene rezultate blažitve. Poleg tega naj bi sektor zemljišč leta 2050 po napovedih postal največji sektor v profilu tokov toplogrednih plinov v EU. Zato je zlasti pomembno, da se za navedeni sektor določi krivulja, na podlagi katere bo mogoče do leta 2050 učinkovito doseči neto ničelne emisije toplogrednih plinov. Zato bi morala Komisija najpozneje šest mesecev po prvem pregledu globalnega stanja iz člena 14 Pariškega sporazuma Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo, v katerem bi med drugim ocenila, ali bi bilo treba in ali bi bilo izvedljivo v področje uporabe Uredbe (EU) 2018/841 vključiti emisije toplogrednih plinov iz kmetijstva, ki niso emisije CO₂, ter ali bi si bilo treba in ali bi bilo izvedljivo prizadevati si za cilj podnebne nevtralnosti glede emisij in odvzemov toplogrednih plinov po vsej Uniji v sektorju zemljišč do leta 2035, na podlagi te ocene pa predložiti priporočilo glede potrebnih ukrepov, ki bi jih sprejele Unija in države članice, da bi lahko skupaj dosegle tak cilj do leta 2035.

- (9) Pravila za obračunavanje iz členov 6, 7 in 8 Uredbe (EU) 2018/841 so bila oblikovana za določitev, koliko lahko uspešnost pri blažitvi v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva prispeva k doseganju cilja EU glede 40-odstotnega zmanjšanja neto emisij toplogrednih plinov za leto 2030, ki ni vključeval sektorja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva. Da bi se poenostavil regulativni okvir za navedeni sektor, se sedanja pravila za obračunavanje ne bi smela uporabljati po letu 2025, skladnost držav članic z nacionalnimi cilji pa bi bilo treba preverjati na podlagi sporočenih emisij in odvzemov toplogrednih plinov. To zagotavlja metodološko skladnost z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴, Uredbo (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵ ter določitvijo novega cilja zmanjšanja neto emisij toplogrednih plinov za vsaj 55 %, ki vključuje tudi sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva. Vendar bi morale imeti države članice še naprej možnost, da v obdobju 2026–2030 uporabijo omejeno možnost izključitve emisij, ki so posledica naravnih motenj, iz svojih obračunov za sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva.

¹⁴ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32), kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814 (UL L 76, 19.3.2018, str. 3).

¹⁵ Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).

- (9a) Starostna struktura gozdov je bila upoštevana v Uredbi (EU) 2018/841 v okviru izračuna referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi. Za poenostavitev regulativnega okvira je primerno, da se za namene ocene skladnosti v obdobju 2026–2030 prenehajo uporabljati referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi. Čeprav bodo nekatere prilagodljivosti, določene v tej uredbi, obravnavale vprašanje starostne strukture gozdov, je ta še vedno zaskrbljujoča, saj bi se lahko v nekaterih okoliščinah njeni vplivi sčasoma povečali. Zato bi morala Komisija v poročilu, predloženem v okviru pregleda Uredbe (EU) 2018/841, posebno pozornost nameniti vplivom starostne strukture gozdov, tudi kadar so ti vplivi povezani s posebnimi vojnimi ali povojnimi razmerami. V ospredju poročila bi lahko bile različne možnosti, kako bi se lahko ti vplivi na preprost, znanstveno utemeljen, zanesljiv in pregleden način upoštevali v Uredbi (EU) 2018/841.
- (10) Za povečanje odvzemov toplogrednih plinov je treba posamezne kmete ali upravljavce gozdov neposredno spodbujati k shranjevanju več ogljika na njihovih zemljiščih in v njihovih gozdovih. Do leta 2030 je treba vse bolj uvajati nove poslovne modele, ki temeljijo na spodbudah za sekvestracijo ogljika v kmetijske površine in certificiranju odvzemov ogljika. Take spodbude in poslovni modeli bodo okrepili podnebno blažitev v biogospodarstvu, tudi z uporabo trajnih pridobljenih lesnih proizvodov, ob polnem spoštovanju ekoloških načel, ki spodbujajo biotsko raznovrstnost in krožno gospodarstvo. Zato bi bilo treba poleg pridobljenih lesnih proizvodov uvesti nove kategorije proizvodov, ki shranjujejo ogljik. Nastajajoči poslovni modeli, kmetijske prakse in prakse gospodarjenja z zemljišči za povečanje odvzemov prispevajo k uravnoteženemu teritorialnemu razvoju in gospodarski rasti na podeželju. Ustvarjajo tudi priložnosti za nova delovna mesta in zagotavljajo spodbude za ustrezno usposabljanje, preusposabljanje in strokovno izpopolnjevanje.

- (10a) Da bi lahko dosegli cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050 in si pozneje prizadevali za doseganje negativnih emisij, je izjemno pomembno dosledno zagotavljati, da se bodo odvzemi toplogrednih plinov v Uniji stalno povečevali in ostali trajni. Da bi povečali odvzeme ogljika in zagotovili negativne emisije po vsej Uniji v daljšem obdobju, bo verjetno treba uporabiti tehnične rešitve, kot je bioenergija z zajemanjem in shranjevanjem ogljika (BECCS). Vendar bi bil predpogoj za vsako morebitno odločitev politike v prihodnje, da se odvzemi ogljika z uporabo tehničnih rešitev, kot je BECCS, vključijo v okvir poročanja in obračunavanja v skladu s to uredbo, trdna in zanesljiva opredelitev odvzemov ogljika, ki bi zagotavljala okoljsko celovitost. Zato bo treba po vzpostavitvi takšnega regulativnega okvira z zakonodajnim aktom o certificiranju odvzemov ogljika preučiti takšno vključitev, da bi se dopolnil okvir za proizvode, ki shranjujejo ogljik, in zagotovile potrebne dolgoročne spodbude za zajemanje in shranjevanje emisij biogenega CO₂ iz energetskih in industrijskih obratov, ki temeljijo na biomasi.
- (11) Glede na posebnosti sektorja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v vsaki državi članici ter dejstvo, da morajo države članice povečati svojo uspešnost, da bi dosegle nacionalne zavezujoče cilje, bi morale biti državam članicam še naprej na voljo različne prilagodljivosti, vključno s trgovanjem s presežki in razširitvijo posebnih prilagodljivosti za gozdna zemljišča, ob spoštovanju okoljske celovitosti ciljev.

(12) Državam članicam bi morale biti v letu 2032 na voljo alternativne določbe za naravne motnje (abiotske in biotske), kot so požari, škodljivi organizmi, nevihte, ekstremne poplave in daljša sušna obdobja, da bi se odpravile negotovosti zaradi naravnih procesov ali spremembe podnebja v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva, če niso uporabile člena 10(1a) te uredbe ter so izčrpale vse druge prilagodljivosti, ki so jim na voljo, vzpostavile ustrezne ukrepe za zmanjšanje ranljivosti svojih zemljišč za take motnje ter če bo Unija dosegla cilj za sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijstva za leto 2030.

(12a) Vzpostaviti bi bilo treba dodaten mehanizem prilagodljivosti, da bi se upoštevali razpršeni in dolgoročni učinki spremembe podnebja v nasprotju z naravnimi motnjami, ki so v bistvu boljčasne in geografsko lokalizirane. Ta prilagodljivost bi morala omogočiti tudi upoštevanje posledic preteklih ukrepov gospodarjenja, povezanih z deležem organskih tal na zemljiščih, s katerimi se gospodari, ki je v nekaj državah članicah v primerjavi s povprečjem Unije izjemno velik. Ta prilagodljivost bi morala izhajati iz neporabljenih zneskov iz Priloge VII v obdobju 2021–2030. Dostop do te prilagodljivosti bi moral temeljiti na dokazih, ki jih zadevne države članice predložijo Komisije in ki temeljijo na najboljših razpoložljivih znanstvenih spoznanjih ter objektivnih, merljivih in primerljivih kazalnikih, kot je indeks sušnosti, ki je v Konvenciji Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji opredeljen kot razmerje med povprečno letno količino padavin in povprečno letno evapotranspiracijo. Glede na predložene dokaze bi bilo treba prilagodljivost dodeliti državam članicam na podlagi razmerja med zneskom 50 milijonov ton CO₂, ki je na voljo za prilagodljivost, in skupnim zneskom, ki ga zahtevajo zadevne države članice.

(13) *črtano*

(13a) Za države članice, ki izboljšajo metodologijo izračunavanja emisij in odvzemov, bi bilo treba uvesti koncept tehničnega popravka. Podatkom iz evidence toplogrednih plinov zadevne države članice bi bilo treba dodati tehnični popravek, s katerim bi se izravnal učinek sprememb metodologije na oceno skupnega doseganja ciljev Unije za leto 2030, da bi se spoštovala okoljska celovitost.

- (13b) Z večjo uporabo tehnologije spremljanja in boljšim znanjem se bodo izboljšale evidence toplogrednih plinov. Tehnični popravek bi bil na primer potreben zaradi naslednjih razlogov: nadgrajeni modeli, spremenjena metodologija za poročanje, novi podatki ali popravki napak; vključitev novih skladišč ogljika ali plinov; ponovni izračun preteklih podatkov, na primer posodobitve ali periodične dopolnitve evidenc gozdov; nadomestitev predpostavk z dejanskimi podatki, na primer pri upoštevanju spremenljivosti podnebja; vključitev novih elementov, na primer proizvodov, ki shranjujejo ogljik, in naravnih motenj (na primer zadevne ravni naravnega ozadja in pribitki).
- (14) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb Uredbe (EU) 2018/841 v zvezi z določanjem letnih emisij in odvzemov toplogrednih plinov na podlagi linearne krivulje za vsako leto v obdobju 2026–2030 za države članice bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶.
- (15) Za določitev ciljev glede odvzemov neto toplogrednih plinov za države članice za obdobje od leta 2026 do leta 2030 bi morala Komisija izvesti celovit pregled, da bi preverila podatke iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023. V ta namen bi bilo treba poleg celovitih pregledov, ki jih mora Komisija izvesti v letih 2027 in 2032 v skladu s členom 38 Uredbe (EU) 2018/1999, leta 2025 izvesti celovit pregled.
- (15a) Vrednosti za vsako državo članico za zastornost z drevjem iz Priloge II k Uredbi (EU) 2018/841 bi bilo treba uskladiti z vrednostmi, sporočenimi UNFCCC, ali predvidljivimi posodobitvami navedenih vrednosti.

¹⁶ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (16) Zaradi spremembe ciljev, ki temeljijo na poročanju, je treba emisije in odvzeme toplogrednih plinov oceniti natančneje. Poleg tega bo v skladu s sporočilom Komisije o strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030¹⁷, strategijo „od vil do vilic“ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem¹⁸, strategijo EU za gozdove¹⁹, revidirano Direktivo (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰ ter sporočilom Komisije z naslovom „Oblikovanje Evrope, odporne proti podnebnim spremembam – nova strategija EU za prilagajanje podnebnim spremembam“²¹ potrebno okrepljeno spremljanje zemljišč, kar bo prispevalo k zaščiti in povečanju odpornosti sonaravnih odvzemov ogljika po vsej Uniji. Spremljanje emisij in odvzemov ter poročanje o njih je treba nadgraditi, kjer je to ustrezno z uporabo naprednih tehnologij, ki so na voljo v okviru programov Unije, kot je Copernicus, in digitalnih podatkov, zbranih v okviru skupne kmetijske politike, ob izvajanju dvojnega prehoda na zelene in digitalne inovacije.
- (17) Pričakovane antropogene spremembe pri rabi morskega in sladkovodnega okolja, na primer z načrtovanim širjenjem proizvodnje energije na morju, potencialno povečanje proizvodnje v akvakulturi in naraščajoča raven varstva narave za dosego ciljev strategije EU za biotsko raznovrstnost bodo vplivali na emisije toplogrednih plinov in njihovo sekvestracijo. Te emisije in odvzemi trenutno niso vključeni v standardne tabele za poročanje UNFCCC. Po sprejetju metodologije za poročanje bo Komisija v okviru pregleda v skladu s členom 17(2) te uredbe preučila poročanje o napredku, analizo izvedljivosti in vpliv razširitve poročanja na morsko in sladkovodno okolje na podlagi najnovejših znanstvenih dokazov o teh tokovih.

¹⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 – Vračanje narave v naša življenja (COM(2020) 380 final).

¹⁸ COM/2020/381 final.

¹⁹ *črtano*

²⁰ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

²¹ COM/2021/82 final.

(17a) Ker ciljev te uredbe, tj. zlasti prilagoditi – glede na evropska podnebna pravila – zaveze držav članic za sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva, ki prispevajo k doseganju ciljev Pariškega sporazuma in uresničevanju cilja Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za obdobje od leta 2021 do leta 2030, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(18) Uredbi (EU) 2018/841 in (EU) 2018/1999 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) 2018/841 se spremeni:

(1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila o:

- (a) zavezah držav članic glede sektorja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva, ki prispevajo k doseganju ciljev Pariškega sporazuma in uresničevanju cilja Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za obdobje od leta 2021 do leta 2025;
- (b) obračunavanju emisij in odvzemov toplogrednih plinov iz sektorja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva ter za preverjanje izpolnjevanja zavez držav članic iz točke (a) za obdobje od leta 2021 do leta 2025;

- (c) cilju Unije za leto 2030 glede odvzema neto toplogrednih plinov v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva;
 - (d) ciljih za odvzem neto toplogrednih plinov v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva za države članice za obdobje od leta 2026 do leta 2030.“;
- (2) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za emisije in odvzeme toplogrednih plinov, ki so navedeni v Prilogi I, oddelek A, sporočeni na podlagi člena 26(4) Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta²² ter nastanejo na ozemljih držav članic v obdobju od leta 2021 do leta 2025 v kateri koli od naslednjih obračunskih kategorij zemljišč:
 - (a) raba zemljišč, sporočena kot njivske površine, travinje, mokrišča, naselja ali druga zemljišča, spremenjena v gozdna zemljišča (v nadaljnjem besedilu: pogozdena zemljišča);
 - (b) raba zemljišč, sporočena kot gozdna zemljišča, spremenjena v njivske površine, travinje, mokrišča, naselja ali druga zemljišča (v nadaljnjem besedilu: zemljišča, kjer je bil gozd izkrčen);
 - (c) raba zemljišč, sporočena kot ena od naslednjih rab zemljišč (v nadaljnjem besedilu: njivske površine, s katerimi se gospodari):
 - (i) njivske površine, ki ostanejo njivske površine,
 - (ii) travinje, mokrišča, naselja ali druga zemljišča, spremenjena v njivske površine,
 - (iii) njivske površine, spremenjene v mokrišča, naselja ali druga zemljišča;

²² Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).

- (d) raba zemljišč, sporočena kot ena od naslednjih rab zemljišč (v nadaljnjem besedilu: travinje, s katerim se gospodari):
 - (i) travinje, ki ostane travinje,
 - (ii) njivske površine, mokrišča, naselja ali druga zemljišča, spremenjena v travinje,
 - (iii) travinje, spremenjeno v mokrišča, naselja ali druga zemljišča;
- (e) raba zemljišč, sporočena kot gozdna zemljišča, ki ostanejo gozdna zemljišča (v nadaljnjem besedilu: gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari);
- (f) raba zemljišč, sporočena kot ena od naslednjih rab zemljišč (v nadaljnjem besedilu: mokrišča, s katerimi se gospodari), če je država članica Komisijo do 31. decembra 2020 uradno obvestila, da namerava tako rabo zemljišč vključiti v okvir svojih zavez v skladu s členom 4(1):
 - mokrišča, ki ostanejo mokrišča,
 - naselja ali druga zemljišča, spremenjena v mokrišča,
 - mokrišča, spremenjena v naselja ali druga zemljišča.

2. Ta uredba se uporablja tudi za emisije in odvzeme toplogrednih plinov, ki so navedeni v Prilogi I, oddelek A, sporočeni na podlagi člena 26(4) Uredbe (EU) 2018/1999 ter nastanejo na ozemljih držav članic v obdobju od leta 2026 do leta 2030 v kateri koli od naslednjih kategorij poročanja zemljišč in/ali sektorjev:

- (a) gozdna zemljišča;
- (b) njivske površine;
- (c) travinje;
- (d) mokrišča;
- (e) naselja;
- (f) druga zemljišča;
- (g) pridobljeni lesni proizvodi;

- (h) drugo;
- (i) atmosferska depozicija;
- (j) izpiranje in odtekanje dušika.“;

(2a) člen 3 se spremeni:

- (a) točka (9) se nadomesti z naslednjim:

„(9) ‚naravne motnje‘ pomeni kateri koli neantropogeni dogodek ali okoliščino, ki povzroči znatne emisije v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva, zadevna država članica pa ne more vplivati na njihov pojav ter njihovih vplivov na emisije tudi po njihovem pojavu objektivno ne more znatno omejiti;

- (b) vstavi se naslednja točka:

„(11) ‚sprememba podnebja‘ pomeni spremembo podnebja, ki je nastala neposredno ali posredno zaradi človekovih dejavnosti, ki spreminjajo sestavo zemeljskega ozračja, in se poleg naravne spremenljivosti podnebja opaža v primerljivih časovnih obdobjih.“;

(3) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Obveznosti in cilji

1. Za obdobje od leta 2021 do leta 2025 vsaka država članica ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 12, 13 in 13a ter uporabe člena 10(1) zagotovi, da emisije toplogrednih plinov ne presegajo odvzemov toplogrednih plinov, kar se izračuna kot vsota skupnih emisij in skupnih odvzemov na njenem ozemlju v vseh obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2(1).

2. Cilj Unije za leto 2030 glede odvzema neto toplogrednih plinov je 310 milijonov ton ekvivalenta CO₂, kar ustreza vsoti vrednosti emisij in odvzemov toplogrednih plinov držav članic v letu 2030 iz stolpca D Priloge IIA in temelji na povprečju podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018, predloženih v letu 2020.

Vsaka država članica ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 12 in 13b ter uporabe člena 10(1a) zagotovi, da letna vsota emisij in odvzemov toplogrednih plinov na njenem ozemlju in v vseh kategorijah poročanja zemljišč iz člena 2(2), točke (a) do (j), glede na povprečje podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018, predloženih v letu 2032, za leto 2030 ne presega ciljev, določenih za navedeno državo članic v stolpcu C Priloge IIA.

Poleg tega vsaka država članica ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 12 in 13b ter uporabe člena 10(1a) zagotovi, da za vsako leto v obdobju od leta 2026 do leta 2030 vsota razlik med njenimi emisijami in odvzemi toplogrednih plinov na njenem ozemlju in v vseh kategorijah poročanja zemljišč iz člena 2(2), točke (a) do (j), na eni strani ter povprečno vrednostjo podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023, predloženih v letu 2032, na drugi strani ne presega proračuna za obdobje 2026–2030, ki je opredeljen kot vsota razlik za vsako leto v obdobju od 2026 do 2030 za zadevno državo članico med letnimi mejnimi vrednostmi emisij in odvzemov toplogrednih plinov za zadevna leta, določenimi na podlagi linearne krivulje do leta 2030, na eni strani ter povprečno vrednostjo podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023, predloženih v letu 2025, na drugi strani. Začetna točka linearne krivulje države članice je v letu 2022 pri povprečni vrednosti podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023, njena končna točka v letu 2030 pa se izračuna tako, da se vrednosti, navedeni za to državo članic v stolpcu C Priloge IIA, prišteje povprečna vrednost podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018. Proračun za obdobje 2026–2030 se določi na podlagi podatkov iz evidenc toplogrednih plinov, predloženih v letu 2025, skladnost s tem proračunom pa se oceni na podlagi podatkov iz evidenc toplogrednih plinov, predloženih v letu 2032.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi letne vrednosti na podlagi linearne krivulje za odvzeme neto toplogrednih plinov za vsako državo članico za vsako leto v obdobju od leta 2026 do leta 2029, izražene v tonah ekvivalenta CO₂. Te nacionalne krivulje temeljijo na povprečjih podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023, ki jih sporoči vsaka država članica.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16a. Komisija za namene navedenih izvedbenih aktov opravi celovit pregled najnovejših podatkov iz nacionalnih evidenc za leta 2021, 2022 in 2023, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 26(4) Uredbe (EU) 2018/1999.“;

- (4) v členu 6 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

- „1. Države članice obračunajo emisije in odvzeme iz pogozdenih zemljišč in zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, ki se izračunajo kot skupne emisije in skupni odvzemi za vsako posamezno leto v obdobju od leta 2021 do leta 2025.
2. Z odstopanjem od člena 5(3) in najpozneje leta 2025 lahko država članica, kadar se raba zemljišča spremeni iz njivske površine, travinja, mokrišča, naselja ali drugega zemljišča v gozdno zemljišče, 30 let po datumu te spremembe spremeni kategorizacijo takega zemljišča iz zemljišča, spremenjenega v gozdno zemljišče, v gozdno zemljišče, ki ostane gozdno zemljišče, če je taka sprememba ustrezno upravičena v skladu s smernicami IPCC.“;

(5) v členu 7 se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

- „1. Vsaka država članica obračuna emisije in odvzeme iz njivskih površin, s katerimi se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v obdobju od leta 2021 do leta 2025, od katerih se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih emisij in odvzemov države članice iz njivskih površin, s katerimi se gospodari, v izhodiščnem obdobju od leta 2005 do leta 2009.
2. Vsaka država članica obračuna emisije in odvzeme iz travinja, s katerim se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v obdobju od leta 2021 do leta 2025, od katerih se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih emisij in odvzemov države članice iz travinja, s katerim se gospodari, v izhodiščnem obdobju od leta 2005 do leta 2009.
3. V obdobju od leta 2021 do leta 2025 vsaka država članica, ki v okvir svoje zaveze vključi mokrišča, s katerimi se gospodari, obračuna emisije in odvzeme iz mokrišč, s katerimi se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v navedenem obdobju, od katerih se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih emisij in odvzemov države članice iz mokrišč, s katerimi se gospodari, v izhodiščnem obdobju od leta 2005 do leta 2009.“;

(6) člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

- „1. Vsaka država članica obračuna emisije in odvzeme iz gozdnih zemljišč, s katerimi se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v obdobju od leta 2021 do leta 2025, od katerih se odšteje petkratna vrednost referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi zadevne države članice.“;

(b) v odstavku 3 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice Komisiji predložijo svoje nacionalne načrte za obračunavanje na področju gozdarstva, vključno s predlagano referenčno vrednostjo za gospodarjenje z gozdovi, do 31. decembra 2018 za obdobje od leta 2021 do leta 2025.“;

(c) odstavki 7, 8, 9 in 10 se nadomestijo z naslednjim:

- „7. Države članice po potrebi na podlagi tehničnega ocenjevanja in, če je to ustrezno, tehničnih priporočil Komisiji do 31. decembra 2019 za obdobje od leta 2021 do leta 2025 sporočijo revidirane predlagane referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi. Komisija objavi predlagane referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki jih sporočijo države članice.
8. Komisija na podlagi predlaganih referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki jih predložijo države članice, tehničnega ocenjevanja, izvedenega na podlagi odstavka 6 tega člena, in, če je to ustrezno, revidiranih predlaganih referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, predloženih na podlagi odstavka 7 tega člena, v skladu s členom 16 sprejme delegirane akte o spremembi Priloge IV z namenom določitve referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki bi jih države članice uporabljale v obdobju od leta 2021 do leta 2025.
9. Če država članica Komisiji do datumov, določenih v odstavku 3 tega člena in, če je to ustrezno, odstavku 7 tega člena, ne predloži referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, Komisija v skladu s členom 16 sprejme delegirane akte o spremembi Priloge IV z namenom določitve referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki jo mora zadevna država članica upoštevati za obdobje od leta 2021 do leta 2025, na podlagi morebitne tehnične ocene, izvedene na podlagi odstavka 6 tega člena.
10. Delegirani akti iz odstavkov 8 in 9 se sprejmejo do 31. oktobra 2020 za obdobje od leta 2021 do leta 2025.“;

(7) člen 9 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Proizvodi, ki shranjujejo ogljik“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 16 za spremembo odstavka 1 tega člena in Priloge V, pri čemer doda nove kategorije proizvodov, ki shranjujejo ogljik, vključno s pridobljenimi lesnimi proizvodi, ki imajo učinek sekvestracije ogljika, kar temelji na smernicah IPCC, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic UNFCCC ali Konferenca pogodbenic v vlogi skupščine pogodbenic Pariškega sporazuma, in zagotavlja okoljsko celovitost.“;

(8) člen 10 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„Ob koncu obdobja od leta 2021 do leta 2025 lahko države članice iz svojih obračunov za pogozdena zemljišča in gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, izključijo emisije toplogrednih plinov, ki so posledica naravnih motenj in ki v katerem koli letu od 2021 do 2025 presegajo povprečne emisije, ki so jih povzročile naravne motnje v obdobju od leta 2001 do leta 2020, brez skrajnih statističnih odstopanj (v nadaljnjem besedilu: raven naravnega ozadja). Ta raven naravnega ozadja se izračuna v skladu s tem členom in Prilogo VI.“;

(aa) doda se naslednji odstavek 1a:

„1a. Ob koncu obdobja od leta 2026 do leta 2030 lahko države članice iz svojih obračunov izključijo emisije toplogrednih plinov, ki so posledica naravnih motenj v kategorijah poročanja zemljišč iz člena 2(2), točke (a) do (j), in ki v katerem koli letu od 2026 do 2030 presegajo povprečne emisije, ki so jih povzročile naravne motnje v obdobju od leta 2001 do leta 2020, brez skrajnih statističnih odstopanj (v nadaljnjem besedilu: raven naravnega ozadja). Ta raven naravnega ozadja se izračuna v skladu s tem členom in Prilogo VI.“;

(b) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„v obdobju od 2021 do 2025 iz obračunavanja do leta 2030 izključi vse nadaljnje odvzeme na zemljiščih, ki jih prizadenejo naravne motnje.“

(c) doda se naslednji odstavek 2a:

„2a. Kadar država članica uporabi odstavek 1a:

- (a) Komisiji predloži informacije o ravni naravnega ozadja za vse kategorije poročanja zemljišč ter o podatkih in metodologijah, ki se uporabljajo v skladu s Prilogo VI, ter
- (b) v obdobju od 2026 do 2030 iz obračunavanja do leta 2030 izključi vse nadaljnje odvzeme na zemljiščih, ki jih prizadenejo naravne motnje.“;

(9) člen 11 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Prilagodljivosti in upravljanje“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

(c) „1. Država članica lahko uporabi:

(a) splošne prilagodljivosti iz člena 12 ter

zaradi izpolnjevanja obveznosti iz člena 4 prilagodljivosti iz členov 13 in 13b.

Finska lahko poleg prilagodljivosti iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), v skladu s členom 13a uporabi dodatne kompenzacije.

Zneski kompenzacij, uporabljenih v okviru mehanizmov prilagodljivosti iz tega odstavka za namene izpolnjevanja cilja za leto 2030 iz drugega pododstavka člena 4(2), se upoštevajo v enaki količini, da bi se zmanjšal morebitni primanjkljaj v zvezi s proračunom za obdobje 2026–2030 iz tretjega pododstavka člena 4(2), in sicer do višine, ko ta primanjkljaj doseže vrednost nič. Ti zneski se ne upoštevajo kot dodatni presežki v zvezi s proračunom za obdobje 2026–2030 iz tretjega pododstavka člena 4(2), če je ta proračun že dosežen.“;

(10) člen 12 se spremeni:

(-a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Kadar v obdobju 2021–2025 skupne emisije v državi članici presegajo skupne odvzeme ali je v obdobju 2026–2030 razlika med vsoto emisij in odvzemov toplogrednih plinov na ozemlju države članice in cilji, določenimi za to državo članico v tretjem pododstavku člena 4(2) te uredbe, pozitivna in se je zadevna država članica odločila uporabiti prilagodljivost in je zahtevala črtanje letnih emisij, dodeljenih na podlagi Uredbe (EU) 2018/842, se količina črtanih dodeljenih letnih emisij upošteva pri tem, ali država članica izpolnjuje svoje zaveze na podlagi člena 4 te uredbe.

2. V obsegu, v katerem v obdobju 2021–2025 skupni odvzemi v državi članici presegajo skupne emisije ali je v obdobju 2026–2030 razlika med vsoto emisij in odvzemov toplogrednih plinov na ozemlju države članice in cilji, določenimi za to državo članico v tretjem pododstavku člena 4(2) te uredbe, negativna in po odštetju vseh količin, upoštevanih na podlagi člena 7 Uredbe (EU) 2018/842, lahko navedena država članica preostalo količino odvzemov prenese na drugo državo članico. Prenesena količina se upošteva pri oceni, ali država članica prejemnica izpolnjuje svoje zaveze na podlagi člena 4 te uredbe.“;

(a) odstavek 3 se črta;

(b) dodata se naslednja odstavka 5 in 6:

„5. Države članice lahko uporabijo prihodke, ustvarjene s prenosi v skladu z odstavkom 2, za boj proti podnebnim spremembam v Uniji ali v tretjih državah, Komisijo pa obvestijo o vseh takih sprejetih ukrepih.

6. Vsak prenos v skladu z odstavkom 2 se lahko opravi v okviru projekta ali programa za zmanjševanje toplogrednih plinov, ki se izvaja v državi članici prodajalki, zanj pa plača država članica prejemnica, če se prepreči dvojno štetje in zagotovi sledljivost.“;

(11) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Prilagodljivost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari

1. Kadar skupne emisije v državi članici v obdobju od leta 2021 do leta 2025 presegajo skupne odvzeme v obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2(1), [kakor se obračunajo v skladu s to uredbo,] lahko zadevna država članica za izpolnitev določb člena 4(1) uporabi prilagodljivost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, iz tega člena.
2. Kadar je rezultat izračuna iz člena 8(1) v obdobju od leta 2021 do leta 2025 pozitiven, lahko zadevna država članica kompenzira emisije, ki so rezultat izračuna, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) država članica je v svojo strategijo, predloženo v skladu s členom 15 Uredbe (EU) 2018/1999, vključila obstoječe ali načrtovane konkretne ukrepe za zagotovitev ohranitve ali povečanja, kot je ustrezno, ponorov in zbiralnikov iz gozdov ter
 - (b) skupne emisije v Uniji ne presegajo skupnih odvzemov v obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2(1) te uredbe za obdobje od leta 2021 do leta 2025.

Komisija pri ocenjevanju, ali skupne emisije v Uniji presegajo skupne odvzeme, kot je navedeno v prvem pododstavku, točka (b), poskrbi za izogibanje dvojnemu štetju držav članic, zlasti pri izvajanju prilagodljivosti, določenih v členu 12 te uredbe in členu 7(1) ali 9(2) Uredbe (EU) 2018/842.

3. Kompenzacija iz odstavka 2 lahko vključuje samo ponore, obračunane kot emisije na podlagi referenčne vrednosti zadevne države članice za gospodarjenje z gozdovi, in za obdobje od leta 2021 do leta 2025 ne sme presegati 50 % najvišjega zneska kompenzacije za zadevno državo članico iz Priloge VII.
 4. Države članice Komisiji predložijo dokaze v zvezi z vplivom naravnih motenj, izračunanim v skladu s Prilogo VI, da bi bile upravičene do kompenzacije za preostale ponore, obračunane kot emisije na podlagi referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, do celotnega zneska kompenzacij za obdobje od leta 2021 do leta 2025, ki jih niso uporabile druge države članice iz Priloge VII. Če zahtevana kompenzacija presega razpoložljivi znesek neuporabljenih kompenzacij, se kompenzacija razdeli sorazmerno med zadevne države članice.“;
- (12) vstavi se naslednji člen 13a:

„Člen 13a

Dodatne kompenzacije

1. Finska lahko v obdobju od leta 2021 do leta 2025 kompenzira dodatne obračunane emisije v višini 5 milijonov ton ekvivalenta CO₂ v obračunskih kategorijah zemljišč za gozдна zemljišča, s katerimi se gospodari, zemljišča, kjer je bil gozd izkrčen, njivske površine, s katerimi se gospodari, in travinje, s katerim se gospodari, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) Finska je v svojo strategijo, predloženo v skladu s členom 15 Uredbe (EU) 2018/1999, vključila obstoječe ali načrtovane konkretne ukrepe za zagotovitev ohranitve ali povečanja, kot je ustrezno, ponorov in zbiralnikov iz gozdov;
 - (b) skupne emisije v Uniji ne presegajo skupnih odvzemov v obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2(1) te uredbe v obdobju od leta 2021 do leta 2025.

Komisija pri ocenjevanju, ali skupne emisije v Uniji presegajo skupne odvzeme, kot je navedeno v prvem pododstavku, točka (b), poskrbi za izogibanje dvojnemu štetju držav članic, zlasti pri izvajanju prilagodljivosti, določenih v členih 12 in 13 te uredbe ter členu 7(1) ali 9(2) Uredbe (EU) 2018/842.

2. Dodatne kompenzacije so omejene na:

(a) znesek, ki presega prilagodljivost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, ki je Finski v skladu s členom 13 na voljo v obdobju od leta 2021 do leta 2025;

(b) emisije, nastale zaradi pretekle spremembe iz gozdnega zemljišča v katero koli drugo kategorijo rabe zemljišč, ki se je zgodila najpozneje 31. decembra 2017;

(c) skladnost s členom 4.

3. Dodatnih kompenzacij ni dovoljeno prenesti v skladu s členom 12 te uredbe ali členom 7 Uredbe (EU) 2018/842.

4. Morebitne neuporabljene dodatne kompenzacije, ki ostanejo od 5 milijonov ton ekvivalenta CO₂ iz odstavka 1, se razveljavijo.

5. Centralni administrator v registru Unije, vzpostavljenem na podlagi člena 40 Uredbe (EU) 2018/1999, izvaja odstavek 2, točko (a), ter odstavka 3 in 4 tega člena.“;

(13) vstavi se naslednji člen 13b:

„Člen 13b

Mehanizem prilagodljivosti glede rabe zemljišč za obdobje 2026–2030

1. V registru Unije, vzpostavljenem na podlagi člena 40 Uredbe (EU) 2018/1999, se vzpostavi mehanizem prilagodljivosti glede rabe zemljišč, ki ustreza količini do 178 milijonov ton ekvivalenta CO₂, če se izpolni cilj Unije iz člena 4(2). Mehanizem prilagodljivosti je na voljo poleg prilagodljivosti iz člena 12.

2. Če je v obdobju od leta 2026 do leta 2030 razlika med vsoto emisij in odvzemov toplogrednih plinov na ozemlju države članice in v vseh kategorijah poročanja zemljišč iz člena 2(2), točke (a) do (j), ter ustreznimi cilji, določenimi za to državo članico bodisi v drugem pododstavku člena 4(2) bodisi v tretjem pododstavku člena 4(2), pozitivna, obračunana in sporočena v skladu s to uredbo, lahko zadevna država članica uporabi prilagodljivost iz tega člena, da bi izpolnila svoj cilj, določen v skladu s členom 4(2).
3. Kadar je rezultat izračuna iz odstavka 2 v obdobju od leta 2026 do leta 2030 pozitiven, lahko zadevna država članica kompenzira neto emisije in/ali neto odvzeme, obračunane kot emisije na podlagi ciljev, določenih za to državo članico bodisi v drugem pododstavku člena 4(2) bodisi v tretjem pododstavku člena 4(2), če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) država članica je v posodobljeni celoviti nacionalni energetske in podnebni načrt, predložen v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2018/1999, vključila obstoječe ali načrtovane konkretne ukrepe za zagotovitev ohranitve ali povečanja, kot je ustrezno, vseh ponorov in zbiralnikov na zemljiščih ter zmanjšanje ranljivosti zemljišč za naravne motnje;
 - (b) država članica je izčrpala prilagodljivost, ki je na voljo v skladu s členom 12(1) te uredbe;
 - (c) razlika v Uniji med letno vsoto vseh emisij in odvzemov toplogrednih plinov na njenem ozemlju in v vseh kategorijah poročanja zemljišč člena 2(2), točke (a) do (j), ter ciljem Unije glede neto odvzemov v višini 310 milijonov ton ekvivalenta CO₂ je v letu 2030 negativna.

Komisija pri ocenjevanju, ali je v Uniji izpolnjen pogoj iz prvega pododstavka, točka (c), vključni 40 % presežka glede na obveznosti držav članic iz člena 4(1) iz obdobja od leta 2021 do leta 2025, če ena ali več držav članic v skladu z odstavkom 5 tega člena Komisiji predloži dokaze v zvezi z vplivom naravnih motenj. Komisija pri navedenem ocenjevanju poskrbi tudi za izogibanje dvojnemu štetju držav članic, zlasti pri izvajanju prilagodljivosti iz člena 12 te uredbe in člena 7(1) Uredbe (EU) 2018/842.

4. Znesek kompenzacije iz odstavka 3 tega člena za obdobje od leta 2026 do leta 2030 ne sme presegati 50 % najvišjega zneska kompenzacije za zadevno državo članico iz Priloge VII.
5. Države članice, ki niso uporabile člena 10(1a) te uredbe, Komisiji predložijo dokaze v zvezi z vplivom naravnih motenj, izračunanim v skladu s Prilogo VI, da bi bile upravičene do kompenzacije neto emisij in/ali neto odvzemov, obračunanih kot emisije na podlagi ciljev, določenih za te države članice bodisi v drugem pododstavku člena 4(2) bodisi v tretjem pododstavku člena 4(2), do celotnega zneska kompenzаций za obdobje od leta 2026 do leta 2030, ki jih niso uporabile druge države članice iz Priloge VII. Če zahtevana kompenzacija presega razpoložljivi znesek neuporabljenih kompenzаций, se kompenzacija razdeli sorazmerno med zadevne države članice.
6. Države članice so upravičene do kompenzacije neto emisij in/ali neto odvzemov, obračunanih kot emisije na podlagi ciljev, določenih za te države članice bodisi v drugem pododstavku člena 4(2) bodisi v tretjem pododstavku člena 4(2), do celotnega zneska kompenzаций za obdobje od leta 2021 do leta 2030, ki jih niso uporabile druge države članice iz Priloge VII, ter po upoštevanju odstavka 4 člena 13 in odstavka 5 tega člena, če so te države članice:

- (a) izčrpale prilagodljivosti, ki so na voljo v skladu s členom 12(1) te uredbe ter odstavkoma 3 in 5 tega člena, ter
- (b) Komisiji predložile dokaze:
 - (i) o vplivih spremembe podnebja, posledica katere so presežne emisije ali zmanjšanje ponorov, na katere ne morejo vplivati; ali
 - (ii) o vplivih izjemno velikega deleža organskih tal na zemljiščih, s katerimi se gospodari, v primerjavi s povprečjem Unije, katerih posledica so presežne emisije, če je mogoče te učinke pripisati praksam gospodarjenja z zemljišči iz obdobja pred začetkom veljavnosti Sklepa št. 529/2013/EU.

Znesek kompensacij iz prvega pododstavka ne sme presegati 50 milijonov ton ekvivalenta CO₂ za Unijo kot celoto. Če zahtevana kompensacija presega najvišji razpoložljivi znesek kompensacij, se kompensacija razdeli sorazmerno med zadevne države članice.

V dokaze iz prvega pododstavka, točka (b)(i), se vključi kvantitativna ocena vplivov na neto emisije ali neto odvzeme, izražene v milijonih ton ekvivalenta CO₂ za zadevno zemljišče, njihova podlaga pa so primerljivi in verodostojni količinski kazalci, geolokalizirani podatki in najboljši razpoložljivi znanstveni dokazi. Njihova podlaga so tudi opažene spremembe v obdobju vsaj od leta 2001 do leta 2025 in znanstveno pregledane projekcije in opazovanja za obdobje od leta 2026 do leta 2030. V njih so upoštevani srednjeročne ali dolgoročne spremembe podnebnih značilnosti, ki so pomembne za sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva, kot so sušnost, povprečne temperature, povprečna količina padavin, dnevi z zmrzaljo, trajanje meteoroloških suš ali nizke vlažnosti tal. Pri teh spremembah se ne upoštevajo začasni dogodki, ki jih je mogoče obravnavati kot naravne motnje v skladu s členom 10.

Dokazi iz prvega pododstavka, točka (b)(ii), vključujejo utemeljitev, da delež organskih tal na zemljiščih, s katerimi se gospodari, za zadevno državo članico presega povprečni delež Unije za leto 2030. V dokaze se vključi kvantitativna analiza sporočenih emisij – v milijonih ton ekvivalenta CO₂ – zaradi posledic preteklih ukrepov za organska tla, s katerimi se gospodari, njihova podlaga pa so pregledana opazovanja za obdobje od leta 2026 do leta 2030, primerljivi in zanesljivi geolokalizirani podatki ter najboljši razpoložljivi znanstveni dokazi, zlasti o podobnih lokacijah v zadevni državi članici. Pri teh sporočenih emisijah, ki bodo kompenzirane, se ne upoštevajo začasni dogodki, ki jih je mogoče obravnavati kot naravne motnje v skladu s členom 10. Dokazom se priloži tudi opis ukrepov politike, ki se trenutno izvajajo in zmanjšujejo negativne posledice preteklih ukrepov za organska tla, s katerimi se gospodari.“;

(14) *črtano*;

(15) člen 14 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice do 15. marca 2027 za obdobje od leta 2021 do leta 2025 oziroma do 15. marca 2032 za obdobje od leta 2026 do leta 2030 Komisiji predložijo poročilo o skladnosti, ki vsebuje bilanco skupnih emisij in skupnih odvzemov za zadevno obdobje za vsako obračunsko kategorijo zemljišč iz člena 2(1), točke (a) do (f), za obdobje od leta 2021 do leta 2025 oziroma iz člena 2(2), točke (a) do (j), za obdobje od leta 2026 do leta 2030, pri čemer uporabijo pravila za obračunavanje iz te uredbe.

Poročilo o skladnosti vključuje oceno:

- (a) politik in ukrepov v zvezi s kompromisi;
- (b) sinergij med blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje;
- (c) sinergij med blažitvijo podnebnih sprememb in biotsko raznovrstnostjo.

To poročilo po potrebi vsebuje tudi podrobnosti glede nameravane uporabe prilagodljivosti iz člena 11 in povezanih zneskov ali uporabe takih prilagodljivosti in povezanih zneskov.“;

(b) vstavita se odstavek 1a in 1b:

„1a. Pri podatkih iz evidence toplogrednih plinov, ki jih predložijo posamezne države članice, so možni tehnični popravki, kadar države članice spremenijo metodologijo. Vendar se za namen ocenjevanja skladnosti s ciljem Unije za leto 2030 s temi tehnični popravki ne sme spremeniti vrednost neto odvzemov 310 milijonov ton ekvivalenta CO₂ kot vsote vrednosti neto odvzemov toplogrednih plinov (v kt ekvivalenta CO₂) v letu 2030 za države članice, določenih v stolpcu D Priloge IIa, niti vrednosti iz stolpca C navedene priloge.

1b. Države članice, ki navedejo, da nameravajo uporabiti prilagodljivost iz člena 13b(6), v posebnih oddelkih poročila opišejo ukrepe, sprejete za ublažitev ali odpravo učinkov iz točke (b) člena 13b(6), ter opažene in pričakovane učinke teh ukrepov.“;

(16) v členu 15 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija v skladu s členom 16 te uredbe sprejme delegirane akte za dopolnitev te uredbe, da bi določila pravila za evidentiranje in natančno izvajanje naslednjih postopkov v registru Unije, vzpostavljenem na podlagi člena 40 Uredbe (EU) 2018/1999:

- (a) količina emisij in odvzemov za vsako obračunsko kategorijo zemljišč in kategorijo poročanja v vsaki državi članici;
- (b) izvedba tehničnega popravka v skladu s členom 14(1a) te uredbe;
- (c) izvajanje prilagodljivosti v skladu s členi 12, 13, 13a in 13b ter
- (d) skladnost s cilji v skladu s členom 13c.“;

(17) vstavi se naslednji člen 16a:

„Člen 16a

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 44(3) Uredbe (EU) 2018/1999. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta²³.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.“;

(18) v členu 17 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

- „2. Komisija najpozneje šest mesecev po prvem pregledu globalnega stanja iz člena 14 Pariškega sporazuma Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe, po potrebi tudi o oceni učinka prilagodljivosti iz člena 11, ter o prispevku te uredbe k izpolnjevanju cilja zmanjšanja celotnih emisij toplogrednih plinov Unije do leta 2030 in njenem prispevku k ciljem Pariškega sporazuma, zlasti kar zadeva potrebo po dodatnih politikah in ukrepih Unije, zaradi potrebe po obsežnejšem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in povečanju odvzemov v Uniji.

²³ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

V poročilo iz prvega pododstavka se vključi tudi ocena, ali bi bilo treba in ali bi bilo izvedljivo to uredbo uporabljati za emisije in odvzeme toplogrednih plinov, ki so navedeni v Prilogi I, oddelek A, sporočeni na podlagi člena 26(4) Uredbe (EU) 2018/1999 ter nastanejo na ozemljih držav članic od leta 2031 naprej v kateri koli od kategorij zemljišč iz člena 2(2), točke (a) do (j), in v katerem koli od naslednjih sektorjev:

- (a) črevesna fermentacija;
- (b) ravnanje z gnojem;
- (c) pridelava riža;
- (d) kmetijska zemljišča;
- (e) predpisano požiganje savan;
- (f) sežig kmetijskih ostankov na poljih;
- (g) apnenje;
- (h) uporaba sečnine;
- (i) druga gnojila, ki vsebujejo ogljik;
- (j) drugo.

Osrednje vprašanje poročila je zlasti ocena, ali bi si bilo treba in ali bi bilo izvedljivo prizadevati si za cilj podnebne nevtralnosti glede emisij in odvzemov toplogrednih plinov po vsej Uniji v sektorjih zemljišč iz člena 2(2), točke (a) do (j), ter v sektorjih iz drugega pododstavka do leta 2035. Pri oceni zadevne izvedljivosti se upoštevajo vplivi starostne strukture gozda, kadar povzročijo zmanjšanje ponorov ali presežne emisije na ozemlju posamezne države članice, vključno z učinki, povezanimi z zasedbo ozemlja države članice, ali vojnimi ali povojnimi razmerami, ki so vplivale na gospodarjenje z gozdovi na njenem ozemlju. Na podlagi te ocene se v poročilo vključijo tudi priporočila glede potrebnih ukrepov Unije in držav članic, da bi lahko skupaj dosegle tak cilj do leta 2035.

Komisija po predložitvi poročila pripravi zakonodajne predloge, če meni, da je to ustrezno.“;

(19) Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo I k tej uredbi;

(19a) V Prilogi II se vnosi za Španijo, Slovenijo in Finsko nadomestijo z naslednjim:

„Država članica	Površina (ha)	Zastornost z drevjem (%)	Višina dreves (m)
Španija	1,0	20 Od predložitve evidenc toplogrednih plinov leta 2028 naprej: 10	3
Slovenija	0,25	10	5
Finska	0,25	10	5“;

(20) besedilo iz Priloge II k tej uredbi se vstavi kot Priloga IIa.

Člen 2

Uredba (EU) 2018/1999 se spremeni:

(1) v členu 2 se dodata naslednji točki (63) in (64):

„(63) ‚geografski informacijski sistem‘ pomeni računalniški sistem, ki omogoča pridobivanje, shranjevanje, analiziranje in prikazovanje geografsko vezanih informacij;

(64) ‚geoprostorska vloga‘ pomeni elektronski obrazec za vlogo, ki vključuje računalniško aplikacijo, temelječo na geografskem informacijskem sistemu, ki upravičencem omogoča, da prijavijo lokacijo kmetijske parcele gospodarstva in nekmetijske površine, za katere se zahteva plačilo.“;

(2) v členu 4, točka (a)(1), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

zaveze države članice in nacionalne cilje za odvzeme neto toplogrednih plinov v skladu s členom 4(1) in (2) Uredbe (EU) 2018/841;“;

(3) člen 38 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„Komisija leta 2025 opravi celovit pregled podatkov iz nacionalnih evidenc, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 26(4) te uredbe, da bi določila letne cilje držav članic glede zmanjšanja neto emisij toplogrednih plinov v skladu s členom 4(3) Uredbe (EU) 2018/841 in dodeljene letne emisije držav članic v skladu s členom 4(3) Uredbe (EU) 2018/842.“;

(b) v odstavku 2 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Celovit pregled iz odstavkov 1 in 1a zajema:“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„Komisija po zaključku celovitega pregleda, izvedenega v skladu z odstavkom 1, z izvedbenimi akti določi skupno količino emisij za zadevna leta na podlagi popravljenih podatkov iz evidenc za posamezno državo članico, razdeljeno na emisijske podatke, pomembne za člen 9 Uredbe (EU) 2018/842, in emisijske podatke iz Priloge V, del 1, točka (c), k tej uredbi, ter skupno količino emisij in odvzemov, pomembnih za člen 4 Uredbe (EU) 2018/841.“;

(4) Priloga V se spremeni v skladu s Prilogo III k tej uredbi.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Za Svet

predsednica predsednik/predsednica

PRILOGA I

V Prilogi I k Uredbi (EU) 2018/841 se oddelek B nadomesti z naslednjim:

„B. Skladišča ogljika iz člena 5(4):

- (a) živa biomasa;
- (b) odpad¹;
- (c) odmrli les¹;
- (d) odmrta organska snov²;
- (e) mineralna tla;
- (f) organska tla;
- (g) pridobljeni lesni proizvodi v obračunskih kategorijah zemljišč ‚pogozdena zemljišča‘ in ‚gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari‘.

¹ Velja samo za pogozdena zemljišča in gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari.

² Velja samo za zemljišča, kjer je bil gozd izkrčen, njivske površine, s katerimi se gospodari, travinje, s katerim se gospodari, in mokrišča, s katerimi se gospodari.

PRILOGA II

Vstavi se naslednja Priloga Ila k Uredbi (EU) 2018/841:

„Priloga Ila

Cilj Unije (stolpec D), povprečje podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018 (stolpec B) ter nacionalni cilji držav članic (stolpec C) v skladu s členom 4(2), ki jih je treba doseči leta 2030

A	B	C	D
Država članica	Povprečje podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018 (v kt ekvivalenta CO ₂), predloženih leta 2020	Cilji držav članic, 2030 (v kt ekvivalenta CO ₂)	Vrednost neto odvzemov toplogrednih plinov v (kt ekvivalenta CO ₂) v letu 2030, predloženo leta 2020 (stolpca B + C)
Belgija	-1 032	-320	-1 352
Bolgarija	-8 554	-1 163	-9 718
Češka	-401	-827	-1 228
Danska	5 779	-441	5 338
Nemčija	-27 089	-3 751	-30 840
Estonija	-2 112	-434	-2 545
Irska	4 354	-626	3 728
Grčija	-3 219	-1 154	-4 373
Španija	-38 326	-5 309	-43 635
Francija	-27 353	-6 693	-34 046
Hrvaška	-4 933	-593	-5 527
Italija	-32 599	-3 158	-35 758
Ciper	-289	-63	-352
Latvija	-6	-639	-644
Litva	-3 972	-661	-4 633
Luksemburg	-376	-27	-403
Madžarska	-4 791	-934	-5 724
Malta	4	-2	2
Nizozemska	4 958	-435	4 523
Avstrija	-4 771	-879	-5 650
Poljska	-34 820	-3 278	-38 098
Portugalska	-390	-968	-1 358
Romunija	-23 285	-2 380	-25 665
Slovenija	67	-212	-146
Slovaška	-6 317	-504	-6 821
Finska	-14 865	-2 889	-17 754
Švedska	-43 366	-3 955	-47 321
EU-27/Unija	-267 704	-42 296	-310 000“.

PRILOGA III

Priloga V, del 3, k Uredbi (EU) 2018/1999 se nadomesti z naslednjim:

„Države članice za spremljanje in poročanje v sektorju LULUCF uporabljajo [...] geolokalizirane podatke o spremembi rabe zemljišč v skladu s smernicami IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov. Države članice naj preučijo sinergije in možnosti za celovito poročanje tudi o drugih ustreznih področjih politike. Države članice naj svoje evidence toplogrednih plinov vodijo na podlagi elektronskih podatkovnih zbirk in geografskih informacijskih sistemov, kot so:

- (a) sistem za spremljanje enot rabe zemljišč z zemljišči z veliko zalogo ogljika, kot so opredeljena v členu 29(4) Direktive (EU) 2018/2001;
- (b) sistem za spremljanje zaščitenih enot rabe zemljišč, opredeljenih kot zemljišča, zajeta v eni ali več naslednjih kategorij:
 - zemljišča velikega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti, kot so opredeljena v členu 29(3) Direktive (EU) 2018/2001;
 - območja, pomembna za Skupnost, in posebna ohranitvena območja, kot so opredeljena v členu 4 Direktive Sveta 92/43/EGS²⁴, ter enote zemljišč zunaj teh območij, za katere veljajo zaščitni in ohranitveni ukrepi iz člena 6(1) in (2) navedene direktive za izpolnitev ciljev ohranjanja območja;
 - razmnoževališča in počivališča vrst iz Priloge IV k Direktivi 92/43/EGS, za katere veljajo zaščitni ukrepi iz člena 12 navedene direktive;

²⁴ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

- naravni habitati iz Priloge I k Direktivi 92/43/EGS in habitati vrst iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS, ki so zunaj območij, pomembnih za Skupnost, ali posebnih ohranitvenih območij ter prispevajo k doseganju ugodnega stanja ohranjenosti teh habitatov in vrst v skladu s členom 2 navedene direktive ali za katere se lahko sprejmejo preventivni in sanacijski ukrepi v skladu z Direktivo 2004/35/ES²⁵;
- posebna območja varstva, razvrščena v skladu s členom 4 Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁶, ter enote zemljišč zunaj teh območij, za katere veljajo zaščitni in ohranitveni ukrepi iz člena 4 Direktive 2009/147/ES in člena 6(2) Direktive 92/43/EGS za izpolnitev ciljev ohranjanja območja;
- enote zemljišč, za katere veljajo ukrepi za ohranjanje ptic, o katerih se v skladu s členom 12 Direktive 2009/147/ES poroča, da niso v varnem stanju, za izpolnitev zahteve iz drugega stavka člena 4(4) navedene direktive, v skladu s katero si je treba prizadevati, da ne bi prišlo do onesnaženja ali poslabšanja stanja habitatov, ali zahteve iz člena 3 navedene direktive glede ohranitve ali vzdrževanja zadostne raznovrstnosti in površine habitatov za vrste ptic;
- vsi drugi habitati, ki jih država članica določi za namene, enakovredne tistim iz direktiv 92/43/EGS in 2009/147/ES;

²⁵ Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L 143, 30.4.2004, str. 56).

²⁶ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

- enote zemljišč, za katere veljajo ukrepi, potrebni za zaščito ekološkega stanja teles površinske vode iz člena 4(iii) Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter za preprečevanje poslabšanja njihovega ekološkega stanja²⁷;
 - naravna poplavna območja ali območja za zadrževanje poplavnih voda, ki so jih države članice zaščitile v zvezi z obvladovanjem poplavne ogroženosti v skladu z Direktivo 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁸;
- (c) sistem za spremljanje enot rabe zemljišč, ki se obnavljajo in so opredeljene kot zemljišča, zajeta v eni ali več naslednjih kategorij:
- območja, pomembna za Skupnost, posebna ohranitvena območja in posebna območja varstva, kot so opisana v točki (b), skupaj z enotami zemljišč zunaj teh območij, za katere je bilo ugotovljeno, da potrebujejo ukrepe za obnovitev ali izravnalne ukrepe za izpolnitev ciljev ohranjanja območja;
 - habitati vrst prostoživečih ptic iz člena 4(2) Direktive 2009/147/ES ali Priloge I k navedeni direktivi, ki so zunaj posebnih območij varstva in za katere je bilo ugotovljeno, da potrebujejo ukrepe za obnovitev za namene Direktive 2009/147/ES;

²⁷ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

²⁸ Direktiva 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o oceni in obvladovanju poplavne ogroženosti (UL L 288, 6.11.2007, str. 27).

- naravni habitati iz Priloge I k Direktivi 92/43/EGS in habitati vrst iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS, ki so zunaj območij, pomembnih za Skupnost, ali posebnih ohranitvenih območij in za katere je bilo ugotovljeno, da potrebujejo ukrepe za obnovitev za doseg ugodnega stanja ohranjenosti v skladu z Direktivo 92/43/EGS in/ali sanacijske ukrepe za namene člena 6 Direktive 2004/35/ES;
 - območja, za katera je bilo ugotovljeno, da jih je treba obnoviti v skladu z načrtom za obnovo narave, ki se uporablja v državi članici;
 - enote zemljišč, za katere veljajo ukrepi, potrebni za ponovno vzpostavitev dobrega ekološkega stanja teles površinske vode iz člena 4(iii) Direktive 2000/60/ES, ali ukrepi, potrebni za ponovno vzpostavitev zelo dobrega ekološkega stanja takih teles, če se to zahteva z zakonom;
 - enote zemljišč, za katere veljajo ukrepi za ponovno vzpostavitev in obnovo močvirij iz točke (vii) v delu B Priloge VI k Direktivi 2000/60/ES;
 - območja, na katerih je treba obnoviti ekosisteme, da bi se doseglo dobro stanje ekosistemov v skladu z Uredbo (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹;
- (d) sistem za spremljanje enot rabe zemljišč z visokim podnebnim tveganjem:
- območja, ki so predmet kompenzacije za naravne motnje iz člena 13b(5) Uredbe (EU) 2018/841;

²⁹ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

- območja iz člena 5(1) Direktive 2007/60/ES;
- območja, opredeljena v nacionalni prilagoditveni strategiji držav članic, z velikimi naravnimi tveganji in tveganji, ki jih povzroči človek, za katera veljajo ukrepi za zmanjšanje tveganja nesreč, povezanih s podnebjem.

Evidenca toplogrednih plinov po potrebi omogoča izmenjavo in združevanje podatkov med elektronskimi podatkovnimi zbirkami in geografskimi informacijskimi sistemi.

Države članice lahko za obdobje 2021–2025 uporabljajo metodologijo prvega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006, razen za emisije in odvzeme za skladiščenje ogljika, ki predstavlja vsaj 25 % emisij ali odvzemov v kategoriji vira ali ponora, ki ima v nacionalnem sistemu evidenc države članice prednost, saj ima njena ocena pomemben vpliv na skupne evidence toplogrednih plinov države v smislu absolutne ravni emisij in odvzemov, na trend emisij in odvzemov ali na negotovost glede emisij in odvzemov v kategorijah rabe zemljišč, za katere uporabljajo vsaj metodologije drugega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.

Od predložitve nacionalne evidence toplogrednih plinov leta 2028 naprej države članice uporabljajo vsaj metodologije drugega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006, vendar so pozvane k uporabi metodologij tretjega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.“.